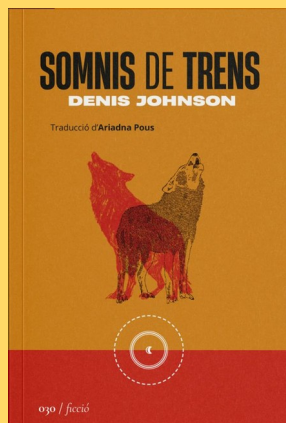

SOMNIS DE TRENS

Denis Johnson

Traducció Ariadna Pous

132 pàgs.

Denis Johnson, (1949-2017), *Somnis de trens*, (2002)

En Robert Grainier, és un home d'origen incert, orfe, sense una data concretat que confirmi el seu naixement, a sis o set anys un tren el va dur a casa dels parents que en tindrien cura, va anar a l'escola el temps junts per aprendre les lletres i els números que l'ajudarien a sortir-se a la vida.

Té presents moments determinants del seu pas pel món; quan era molt jove, vivia amb els parents que el varen acollir, un dia que tornava de pescar, va trobar un moribund al bosc, aquest va tenir la necessitat d'explicar un fet terrible que havia marcat la seva vida, la transcendència del moment el va dur a "posar seny". Va treballar als boscos, va treballar en la construcció o reparació de vies de tren, va conèixer la solitud, el silenci, el treball extenuant, va aprendre a conviure amb la natura:

"És només quan el deixes en pau que un arbre et tracta com un amic. Però un cop li claves la fulla, ja li has declarat la guerra." pàg. 27

Va conèixer homes bons i justos, com aquell capatàs, que un dia davant una situació de malaltia, potser un mal mortal, va actuar amb resolució per salvar les vides dels obrers; aquell home, en una epidèmia de grip va perdre els pares i els tretze germans en una setmana.

Quan passava la trentena, i treballava per aquí i per allà va conèixer la Gladys, li va ensenyar un tros de terra que havia comprat i on podien construir una cabana, li va demanar que se casés amb ell i ella va accedir, aviat va néixer la Kate, tenia una llar, treballava als boscos i tornava amb el jornal al costat de la família; fins que el foc va esborrar-ho tot, les va cercar, no estaven refugiades al poble, no va trobar els cossos calcinats, els masons el van perseguir durant molt de temps, "la Gladys sorgia del paisatge negre de la seva llar"

Va presenciar la mort d'un jove, el net dels Pinkham, va fer costat als avis, després d'aquest fet es convertirà amb traginer, ells li proporcionaran el primer carro i dues egües, conviu amb una gosseta, gràcies a la qual deixarà de parlar sol. Coneixerà una nena-llop, té una visió del final de la Gladys i la nena:

"La Gladys ho havia vist tot, i l'hi va fer saber a en Grainier. A la Gladys la mort li havia robat el futur, i la vida li havia robat la nena. La Kate s'havia escapat de l'incendi." pàg. 93

Ens presenten els boscos immensos del nord-oest dels Estats Units, la vida dels obrers que fan possible el futur, talant boscos i construint les vies, fent que el tren arribi cada vegada a llocs més remots.

Hem conegut un home que "no tenia ni idea de qui eren els seus pares, i no va deixar hereus.", sabem que no s'havia emborratxat mai, que no havia comprat una arma de foc i no havia parlat mai per telèfon.

El seu final va ser tan imprecís com la seva arribada al món, el van trobar a la seva cabana, en la pau i el silenci del bosc, en el tros de terra que havia triat per tenir una llar.

El nostre reconeixement a l'editor per fer possible la lectura, per primera vegada en català, de Denis Johnson, la gratitud a la traductora, les paraules que ens ha fet arribar ens han portat a un moment de lectura sublim; quedem amb el desig de conèixer millor l'obra d'aquest autor, que els seus títols contribueixin a enriquir el catàleg, ple d'encerts, de La Segona Perifèria. <http://ambemfasi.blogspot.com/>

Ramona
Pérez
Santiago